

det skulde heller ikke forbyde mig, om den Dahlgaardske Skatteomlægning skulde komme til at resultere i en Formueafgift i den Retning, som Statsministeren ønsker at faa den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg maa sige, at der kom det, jeg kunde vente fra det ærede Medlem Hr. Slebsagers Side. Det er, om jeg saa maa sige, „den lille Politik,“ der er ved at udfolde sig nu. Jeg var da saa heldig at sikre mig med Hensyn til mine Udtalelser i Aften ogsaa overfor det ærede Medlem, idet disse Udtalelser bestod i at gengive efter Fortrykket, hvad jeg havde sagt i Eftermiddagsmødet, og jeg tænker, at da Fortrykket sikkert ikke lyver, falder, hvad jeg har sagt i Aften, sammen med det, jeg har sagt i Gaar. Naar det ærede Medlem siger, at den højtærede Statsminister og mit Parti nok finder hinanden, vil jeg dertil bemærke, at jeg vil haabe, at det maa ske paa det Grundlag, der er angivet i min Tale i Gaar og min Tale her i Dag. Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger sige, at Ministeren kan ikke sige, at de Spørgsmaal, jeg fremdrog i Gaar, er Sagen uvedkommende. Naar man staar overfor et Forslag som dette, er det klart, at det er Sagen i allerhøjeste Grad vedkommende, om der er andre Forhold af økonomisk Karakter, der er afgørende for Krisen, ja, maaske endogsaa kan være mere afgørende end de Hjælpeforanstaltninger, man foreslaar, og hertil hører utvivlsomt Spørgsmaalet om Kreditindskrænkning og Tilvejebringelse af Kapital. Man vil se — jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Slebsager fremførte det i Gaar — af Nationalbankens Beretning, at Nationalbanken selv fremfører hele dette Forhold. Jeg gjorde opmærksom paa, at Nationalbanken overfor Socialministeriets Arbejdsudvalg netop har tilbudt en Forhandling om hele dette Spørgsmaal. For saa vidt kan det ikke være saaledes, som Ministeren siger, at Nationalbanken i og for sig mener, at den Sag er afgjort, at der ikke findes nogen Kreditindskrænkning. Ministeren udtalte ogsaa umiddelbart efter, at Spørgsmaalet vil blive bragt paa Bane ved en Forhandling. Jeg skulde derfor tro, at dette Spørgsmaal ligesom de andre Spørgs-

maal af afgørende Betydning, jeg har nævnt, selvfølgelig maa kunne forhandles i det paagældende Udvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det var selvfølgelig ikke til at vente, at jeg eller det Parti, jeg tilhører, skulde kunne føre en saa stor og vidtskuende Politik som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard; men naar man nu i Aftenmødet hørte det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtale sig paa en Maade saa lempelig og med en Stemmeføring saa stilfærdig i Forhold til den Tale, det ærede Medlem holdt i Gaar overfor Statsministeren, saa var man fuldstændig klar over, at Statsministerens haandfaste Politik i Eftermiddag har haft en overmaade god Virkning paa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og det borger godt for, at der nok bliver noget ud af det i Retning af, hvad Ministeren ønsker der skal blive ud af det.

Erhvervsministeren (Stauning): Jeg bad om Ordet for at rette den Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard aabenbart har gjort sig skyldig i, hvad maaske kan skyldes en daarlig Udtryksmaade fra min Side. Hvad jeg gjorde, var, at jeg takkede 3 ærede Medlemmer for deres elskværdige og velvillige Indlæg i Debatten, og saa sagde jeg, at for nogle af disse Medlemmer — og dermed sigtede jeg til det ærede Medlem Hr. Fraenkel og det ærede Medlem Hr. A. A. Andersen — gjaldt det, at de var i en behagelig Modsetning til deres Partiordføreres Udtalelser. — Jeg maa i Tilslutning til, hvad der er sagt fra anden Side, sige, at jeg ogsaa vil haabe, at der nu som hidtil tilvejebringes et Grundlag for en fælles Handlemaade fra radikal og socialdemokratisk Side, og jeg maa naturligvis haabe, at det sker paa Grundlag af det Lovforslag, som Regeringen har forelagt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Slebsagers sidste Bemærkning vil jeg gerne rette den Opfordring til ham, at han nu staar op og nævner mig en Uoverensstemmelse mellem den Tale, jeg